

Abdurrahim Kahraman

- Őirler -

Yayın Tarihi:

23.6.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Abdurrahim Kahraman

1950 yılının 10 ocağında Konyada dünyaya geldi.İlk orta ve Lise'nin bir kısmını konya'da okumuş Liseyi Ankara Bahçelievler Cumhuriyet Lise sinde bitirmiştir.1970 te girdiği İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesini özel nedenlerinden dolayı 2.sınıftan terketmek zorunda kalmıştır.Vatani görevini müteakiben başladığı memurluğa Dalaman Tarım İşletmesi Müdürlüğü emrinde ambar memuru olarak devam etmektedir.
Evli ve dört çocuk babası olan şair Lise yıllarından bu yana şiir yazmakta olup; basılmış bir kitabı yoktur.

Ah! ... Kuşlar

Ah! ..kuşlar
Ah! ..
Ne güzel,ne güzelsiniz
Nice özgür,nice gizemlisiniz

Size özentimi bilirmisiniz?
Bilir de halime gülermisiniz?

Ah! ..kuşlar
Ah! ...
Gönül prangada bilirmisiniz?
Sizlerde vefasız yar severmisiniz
Bir daldan bir dala konarken sessiz

Ah! ...kuşlar
Ah! ..
Şimdi başımdan gidermisiniz
Şevdalı gönlüme kedermisiniz

Yar elinden çekilmişken elimiz
İnadına ne şakır ne ötersiniz

Ah! ..Kuşlar
Ah! ..
Affedin bu acı dilimiz
Sebebidir binbir türlü halimiz

Biz Ademiz,vefasızız,cahiliz
Bizce değil
Sizce beni seviniz

Ah! ..kuşlar
Ah! ..
Ah...

Abdurrahim Kahraman

Arama Kankam

Yok ulan işte!
Ne keçiymişsin be sende
Yok öyle bir soluk,öyle bir yürek
Yok oğlum,
Yollarda gebersen de...
Sebat yok!
Sabır yok!
Ahde vefa ya boza içmeye gidek...

Yok ulan anlasana! ..
Yalakalar aşık
Yalakalar maskeli
Senle ben deli
Bilemiyorum ne demeli
Bırak şu saçlarını yolmayı
Çek aralarından ellerini
Bırak manyakça yırtınmayı
Sil şu sulu gözlerini

Yok ulan hergele
Yok öyleleri!
Yok öyle dost
Yok öyle düşman
Veya herhangibiri
Hele ki sevgili
Göstermezler hiçbiri dişlerini

Ahhh! .. o dudaklar
Gül gibisi
Bal gibisi
Koydukları kol gibisi
Yok ulan işte el gibisi
En yakın bildiğin yılan
En güzel gülüşü yalan

Yok ulan işte! Anla be! ! !
Eski camlar
Yeni bardaklar bile yok
Vazgeç!
Serseri herif; Aramaktan
Güzeli
İyi yi
Doğru yu
Dellenme,delirtme ben biçareyi
Yuttu onların hepsini
Zaman denen kör kuyu

Yok ulan işte
Aptal herif! ! !
Ezildi
Toz oldu
Yok oldu gitti

Artık yaşanamıyacaklar
Anlasana canım
Dostlar yok
Postlar var
Ayı donunda,
Kurt donunda
Hele ki kedi donunda
Alıncaya kadar gözü gözünde
Verdinmi.
Tirmık yüzünde

Offff Allahım! ! !
Yahu
Kafan ne kadar kalın
Dağmısın ulan
Taşmısın
Anadan doğma ama mısın
Sağırmısın
Hala bildiğindesin
Ulan seni itler yesin
Salakmısın nesin
Ama yine de
Adam gibi
Adam olduğun kesin.

Yok Ulan işte! ..
Nihavend miş,
Hicazmış neymiş
Onlar bizimle yaşlandı
Oğlanlar zillendi koçum
Zilliler şimdi şahaneymiş
Baksana ulan pantol bile nanay
Şınanay gülüm şınanay
Hepsinde
Zil
Şal
Ve gül
Top top ayıların
Kostümleri tül

Napcen len
Dalıp ta aşka,sevdaya
Bas paraları leylaya
Çıkabilirsen
öbür aya

Yok ulan oğlum;
Abim,amacam.gardaşım
Yooookk
Sana göre var
amma
Sulandığına göre yok

Sen en iyisimi orda kal
Hani o gözlerini yumduğun yerde
Hiç değilse avunursun
İlla ararsan
Nah bulursun

Yok ulan kankam
Yok ulan anam babam
Fakir katiğı zeytinler
Yetimliğini bilen yetimler
Derde derman hekimler
Yok ulan hemişom
Bize yüklenen değerler
Balık kavağa çıktı gurban
Gün çıkmaz ayın çarşambası
Şaşırdım deme gayrı
Ona oha oldum
Çüş oldum derler

Yok işte
Yok öyle bir soluk
Yok öyle bir yürek
Yok kankam yok
Biz fosil olduk

Abdurrahim Kahraman

Bir seraptı sevdamız

Sulara yazılan yazı misali
Silinip gidecek
Bu sevda birgün
Yayından çekilen dizi misali
Silinip gidecek
Bu sevda bir gün

Bir seraptı
İçilemezdi suyu
Bir rüyaydı
Hayra çıkmazdı sonu
İkimizde anlamalıyız bunu
Silinip gidecek
Bu sevda birgün

İkrar eylemedik
Şustu dilimiz
İçinden çıkılmaz
Haldi,halimiz
Ne yapsak,ne etsek
Çıkamaz_yolumuz
Silinip gidecek
Bu sevda birgün

Sevgi sözcüklerin
Yeterdi bana
Yeterdi varlığın
Sarılmasam da
Delirsem
Kahrolsam
Avunmasam da
Silinipgidecek
Bu sevda birgün

Sulara yazılan
Yazı misali
Yayından çekilen
Dizi misali
Ömrümün en güzel
Peri masalı...

Silinip
Gidecek
Bu sevda bir gün.

Abdurrahim Kahraman

Bitti Sarı Yazlarım

Düzüm
Dümdüzüm
İçim neyse
O yüzüm

İçim hüzün
Yüzüm hüzün
Bitti sarı yazlarım
Şimdi
Hüzünlü bir güzüm

Tükendi şarkılar
Tükendi
Özüm

Velhasıl, dostlarım
Mavi değil artık
Gri
Gökyüzüm

Bitti sarı yazlarım
Şimdi hüzünlü bir güzüm

Abdurrahim Kahraman

Cefakarım(gel)

Çiçek diye takındığım
Korka korka dokunduğum
Gözlerimden sakındığım
Bidanemsin gel
Canımsın gel gel gel...

Elim açıp dilediğim
Hasretiyle inlediğim
Hayattan tek beklediğim
Bidanemsin gel
Canımsın gel gel gel..

Demli çayım.tatlı aşım
İlkbaharım,yazım, kışım
Anam,babam,arkadaşım
Bidanemsin gel
Canımsın gel gel gel...

Abdurrahim Kahraman

Çek bir yalnızlık

Kahretsin
Olmadı yine
Yine yapışmadı duvarlara
Dilek taşlarım...
Yine
Çemkiriyor
Yalnızlık yüzüme yüzüme

Omuzlarım! ..
Heey omuzlarım
N'olurdu çürüyeydiniz
Heeey
Bahtıkara sine...

Birtecik el değseydi
Birkerecik
Dostane
Sıcacık

Birinizden
Birine...

Abdurrahim Kahraman

Gurbet

El elinden el lokması yutalı
Kahırla kirlendik,hasretle yunduk
El evinde dikenüstü yatalı
Ele elimizle kendimiz sunduk

Eğildik kırılmayı çok istedikde
Yaşken eğmiş eller kırılmadık
Kendi kendimizi yokeyledik de
Yine de ellere kırılmadık

Abdurrahim Kahraman

Mediterranne

Gurubun kızılı
Akdenizi arzuyla kucaklarken
Koyda yanan ilk ışıklar yüzlerine vuruyor

Kesip çaresiz hızını
Gün denize dalarken
Kimbilir yarın için ne hayaller kuruyor

Gün; Bu günü
Gece; dünü
Ben gönlümü
Maziye uğurlarken
Yarına kalplerimiz bin umutla doluyor

Gurubun kızılı
Akdenizden hüznle ayrılırken
AKDENİZ; yorgun argın bir uykuya dalıyor

Abdurrahim Kahraman

Platonik

Seni
Bir kenarda
Seyredreken ben
Gözyaşların başlattı, bu yangını
Gözlerinden
Sessizce dökülürken
Göz yaşların başlattı bu yangını

Seni
Sanki ilk defa
Görüyordum
Buruk şarap misali
Yudumluyordum
Elimde değildi
Mani olamıyordum
Göz yaşların başlattı bu yangını

Yanakların
Çiğ düşmüş gül emsali
Gözlerinde
Binbir peri masalı
Günahsız
Çocuksu suçlar misali
Gözyaşların başlattı bu yangını

Karşılık beklemem
Duymadın
Benden- seni sevdiğimi
Hissettirmeden
İçinde
Kavrulup kül olduğum ben
Gözyaşların başlattı bu yangını...

Abdurrahim Kahraman

Rüzgar

Bilinmeyen yerinde
Mışıl mışıl uyurken
Uyanıverdi birden
Rastgele dolaşiyor.
Dallarda ilkbaharı,güçlkle doğururken
'Rüzgar şimdi'
Doğa nın yardımına koşuyor.

Sessiz sokulup kente
Sokaklarda koşarken
Tazeleniyor gücü
Birden hoyratlaşıyor
Caddeler
Günün sonunu doyasıya yaşarken
Ürperten
O ani sestem
Korkup,şaşkınlaşıyor...

Kentliler panikleyip,
Amaçsızca koşarken
Ürperten bir nefes gibi
Kaba kaba soluyor
Hovardaca etekleri
Birer birer açarken
Muzip,
Edepsizce
Nağmeler fısıldıyor

Gözü takılıyor birden
Aracına koşarken,bir kent süslüsünün
Kelinden
Peruğunu kapıyor
Adam yine de kibar
Bu zor anı yaşarken
Yerden alıp saçlarını
Bir kenarda tarıyor :))

Artık doymuştur şakaya
Sessizce çekilirken
Üzecektir insanları
Bunu o da biliyor
Güneş
Gecenin koynuna
Güçsüzce sokulurken
Kırık antenli damlara
İlk yağmur
Çiseliyor...

Abdurrahim Kahraman

Suskun,tutsak

Gece doğarken sabaha;
Gümüşi sularında
Derenin
Akarak

Bahar dallarının kuytusunda
Yürüdük bir hayli
İki yasaklı
Yalınayak...
Şuskun,
Önümüze bakarak

Çimenler eşlik etti suskun ağıtımıza
Sessiz gözyaşlarından
Yumuşacık
Buğulu ve ıslaktı
Çıplak tabanlarımızı
Öpüp okşayan toprak.

O
Birden kaldırıp başını
Çaresiz mırıldandı
-Şurada az otursak?
Olur dedim
Olur
Dudaklarımı ısırarak

Dakikalar tükendi
Sayılı saniyeler
Her şey naçar bitecek

O gidecek

Çimenler ağlamaklı
Toprak yaslı
Toprak ıslak

Ben suskun
Ben tutsak
Ne acı
Allahımmm
Bize bahar dallarının kuytusunda
İkimize ağlayan çimlere
Ve bize yaslı toprağa
Bir kez uzanmak yasak

O gitti işte...
Ardında
Bir yasaklı
Bir suskun
Bir tutsak bırakarak

Abdurrahim Kahraman

Sürmeli mi (aceba)

Ne selam var
Ne merhaba
Yarenden...

Döndüren bir
Sürmeli mi? aceba

Kendi haline bırakıp
Beklemek de var

Derinden iz
Sürmeli mi? aceba

Belki tevatturdur
Binbir boya var

Karayı bırakıp,al
Sürmeli mi? aceba

Abdurrahim Kahraman

Yorgun Gönül

Umutsuz girdiğim son istasyonda
Heyhat! ...Bu tren de kaçtı galiba
Hep önümde koşan kahpe zamanda
Bu fırsat kuşu da uçtu galiba

Çarığım eskidi,asam kırıldı
Canım,ruhum,gözüm,gönlüm yoruldu
Uzakta katar'ın sonu göründü
Dost obası buradan da göçtü galiba

Sabanım kırıldı,bendim yıkıldı
Tohumuma börtü,böcü sokuldu
Yaren'in yardımdan eli çekildi
Yad'ım ile hasat biçti galiba

Ruhum ca en zor emirler verildi
Gönül ferman dinlemekten yoruldu
Nihayet sonunda küstü,darıldı
Ruhtan da,tenden de geçti galiba...

Abdurrahim Kahraman

Zaman

Zaman
Bir azgın kısrak
Bir deli su
Gem almaz...
Bent dinlemez
Bazen bir pişmanlık,
Bazen bin arzu
Baş döndürücü bir hız
Yetişilemez

Ne doyası var yutmaya
Ne de bıkası
Kör hafızalarda kalsa da
En son halkası
Bin yıl eder bazen
Bir dakikası
Bazen se bir ömür
Beş para etmez

Zaman
Bir buruk lezzet
Eskimiş şarkılarda
Durmuyan dünler,
Geçmeyen günler ardarda
Ve yitik seydalar
Soluk fotoğraflarda
Yarınlar meçhul
Ya erilir ya erilemez

Zaman bir azgın kısrak
Bir deli su....

Abdurrahim Kahraman